

sige, at jeg rimeligvis havde glemt at indføre en Revisionsbestemmelse i de to Lovforslag om Arveafgift og om Ændringer i Indkomst- og Formueskatteloven, idet en saadan fandtes i de alt eksisterende Love, og det jo ikke var Meningen, at de nye Love ikke skulde gaa ind under den samme Kategori. Dertil maa jeg sige, at det ikke har forekommet mig nødvendigt at indføre denne Revisionsbestemmelse af den Grund, at disse Lovforslag kun berører enkelte Paragraffer i de to store Love, og i disse findes der altsaa en Revisionsbestemmelse. Naar disse Love alligevel skal til Gennemsyn her paa Rigsdagen om et Aar, vil eo ipso de nye Love, som kun vedrører Satser og lignende, komme med ind under Gennemsynet og Forhandlingerne derom. Men naar det ærede Medlem sagde, at de nye Love ikke var bestemte til at gælde i længere Tid, vil jeg dog tro, at hans Ord kunde misforstaaes, og at han vel neppe har villet have dem opfattet paa anden Maade, end at naar disse Lovforslag om Forhøjelse af Arveafgiften og Forhøjelse af Formueskatten vedtages, skal de som Love ogsaa efter det ærede Medlems Mening bestaa i længere Tid. Det er jo ikke Meningen, at man hurtigt vil gaa til Ophævelse af disse Satser. Det skulde undre mig, om man i en Aarrække vilde gaa til en Ophævelse af dem. Det ligger nærmest at tro, at naar man først er kommet til en Forhøjelse af Formueskatten og Arveafgiften, vil det blive ret vanskeligt at komme tilbage fra den igen og at bevæge det høje Ting — hvorledes det nu maatte komme til at se ud — til at gaa bort fra disse forhøjede Satser, om hvilke man maa sige, at de, der skal yde dem, har vænnet sig noget til dem, hvor ubehagelig end denne Tilvænnning kan være. Det var vist heller ikke det ærede Medlems Mening, at han ikke paa dette Punkt havde den samme Opfattelse som jeg, det ærede Medlem mente vist kun, at disse Satser i og for sig maatte inddrages under Gennemsynsbestemmelsen, og det er jeg enig med det ærede Medlem i. Det sker af sig selv. Men jeg tør ikke udtale noget Haab for dem, der berøres af disse Lovforslag, om, at det skulde være rimeligt, at man i 1916—17, naar man kommer til at gennemgaa Lovene paa ny, skulde have synderlig Udsigt til at skaffe Nedsættelser i disse Satser. Jeg tror i alt Fald ikke derpaa og anser det derfor for rimeligt straks at udtale det.

Med Hensyn til Arveafgiften var det ærede Medlem meget betænkelig, og disse

Betæneligheder uddybedes, som sagt, af det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger), men jeg har forstaaet det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) saaledes, at han ikke i og for sig modsætter sig en Forhandling om dette Emne, men mente, at Lovforslaget burde lægges til Grund for en Forhandling, og jeg maa ogsaa forstaa det ærede Medlem fra Frederiksberg saaledes. Især naar det ærede Medlem fra Frederiksberg ikke vil finde tilstrækkelig Støtte hos det ærede Medlem fra Æbeltoft, vil det ærede Medlem maaske være mere tilbøjelig til at stemme for dette Lovforslag, der har megen Udsigt til, om end i en noget ændret Skikkelse, at gennemføres i dette høje Ting. En af de Betæneligheder, det ærede Medlem fra Æbeltoft har, er, at man nu skulde til at omkalfatre Arveafgiftsloven, der i 1908 var blevet ret stærkt ændret fra tidligere Tids Affattelse. Men om et Aar skulde vi dog være gaaet til et Gennemsyn og en Forhandling af Arveafgiftsloven, i dette Øjeblik gaar vi kun til en Forhandling om Satserne. Det er et Spørgsmaal om at tage eller ikke tage, som jeg allerede har sagt. Vil man have en Indtægt ad denne Vej, bliver der ikke stor Mulighed for at gaa frem paa anden Maade end denne.

Saa havde det ærede Medlem fra Æbeltoft den Indvending, at Takstforhøjelsen begyndte for tidligt, og denne Indvending kom paa forskellig Maade igen ved Omtalen af de andre Lovforslag. Jeg vil sige, at det forekommer mig lidt underligt, at den ærede Ordfører for Venstre netop kommer med denne Indvending. Jeg synes ikke, det rigtigt passer med hans hele Politik. Det gaar noget ind paa — jeg tror ikke, jeg kan nævne det, uden at det vil gyse i det ærede Medlem — det, man kunde kalde det radikale Overbud. Det er noget, det ærede Medlem mange Gange er traadt op imod, naar han mente at finde det hos andre. Det undrer mig derfor, at det nu ogsaa fremtræder hos ham. Skønt jeg dog har nogen Opfattelse af, hvad Politik nødvendiggør hos Politikere, maa jeg sige, at jeg i dette Tilfælde dog er noget forbavset over, at det ærede Medlem vil gøre Brug deraf, især i de Enkeltheder, som det ærede Medlem nævnede, f. Eks. med Hensyn til, at der i Arveafgiftsloven for tidligt indtraadte en Forhøjelse, fordi Arveafgiften af Lodder paa over 10,000 Kr. var forhøjet. Ja, den er forhøjet fra $2\frac{1}{4}$ til $2\frac{1}{2}$, og vel kan man tale om den fattige Enke, der ikke kan miste en eneste Øre; men naar det hele, det drejer sig om,